

Montreal declaration on animal exploitation

Español, Türk, Français, Deutsch, Português, Ελληνική, عربي versions below. We suggest [Deep I](#) for an automatic translation. Feel free to send translations to declarationonexploitation@umontreal.ca for inclusion here.

2022/03/30

We are researchers in the field of moral and political philosophy. Our work is rooted in different philosophical traditions, and we rarely find ourselves in agreement with one another. We do agree, however, on the need for a profound transformation of our relationships with other animals. We condemn the practices that involve treating animals as objects or commodities.

Insofar as it involves unnecessary violence and harm, we declare that animal exploitation is unjust and morally indefensible.

In ethology and neurobiology, it is well established that mammals, birds, fish, and many invertebrates are sentient - i.e., capable of feeling pleasure, pain and emotions. These animals are conscious subjects; they have their own perspective on the world around them. It follows that they have interests: our behaviours affect their well-being and can benefit or harm them. When we injure a dog or a pig, when we keep a chicken or a salmon in captivity, when we kill a calf for his meat or a mink for her skin, we seriously contravene their most fundamental interests.

Yet, all of these harms could be avoided. It is obviously possible to refrain from wearing leather, attending bullfights and rodeos, or showing children captive lions in zoos. Most of us can already do without animal foods and still be healthy, and the future development of a vegan economy will make things even easier. From a political and institutional standpoint, it is possible to stop viewing animals merely as resources at our disposal.

That these individuals do not belong to the species *Homo sapiens* is morally irrelevant: while it may seem natural to think that animals' interests count less than the comparable interests of humans, this speciesist intuition does not stand up to close scrutiny. Everything else being equal, mere membership of a biological group (be it delineated by species, skin colour, or sex) cannot justify unequal consideration or treatment.

There are differences between humans and other animals, just as there are differences among individuals within species. Admittedly, some sophisticated cognitive abilities give rise to particular interests, which in turn may justify particular treatments. But a subject's ability to compose symphonies, to make advanced mathematical calculations, or to project oneself into a distant future, however admirable, does not affect the consideration due to his or her interest to feel pleasure and not to suffer. The interests of the more intelligent among us matter no more than the equivalent interests of the less intelligent. To say otherwise would amount to ranking individuals according to faculties that have no moral relevance. Such an ableist attitude would be morally indefensible.

It is therefore difficult to escape this conclusion: because it unnecessarily harms animals, animal exploitation is fundamentally unjust. It is therefore essential to work towards its disappearance, especially by aiming at the closure of slaughterhouses, a ban on fishing, and the development of plant-based food systems. We have no illusion; such a project will not be achieved in the short term. In particular, it requires renouncing entrenched speciesist habits and transforming numerous institutions fundamentally. We believe, however, that the end of animal exploitation is the only shared horizon that is both realistic and just for nonhumans.

[List of signatories](#)

=====

Declaración de Montréal sobre la explotación de los animales

<https://greea.ca/en/declaracion-de-montreal-sobre-la-explotacion-de-los-animales/>

Somos investigadores e investigadoras en filosofía moral y política. Nuestro trabajo está arraigado en diferentes tradiciones filosóficas y rara vez estamos todos de acuerdo entre nosotros. Sin embargo, estamos de acuerdo en cuanto a la necesidad de una transformación fundamental de nuestra relación con los otros animales. Condenamos todas las prácticas que implican tratar a los animales como objetos o mercancías.

En la medida en que implica violencia y daños innecesarios, declaramos que la explotación animal es injusta y moralmente indefendible.

En etología y neurobiología, está bien establecido que los mamíferos, las aves, los peces y muchos invertebrados son sintientes, es decir, capaces de sentir placer, dolor y emociones. Estos animales son sujetos conscientes; tienen su propia visión del mundo que los rodea. De ello se deduce que tienen intereses: nuestros comportamientos afectan su bienestar y pueden beneficiarles o perjudicarles. Cuando herimos a un perro o a un cerdo, cuando mantenemos en cautividad a un pollo o a un salmón, cuando matamos a un ternero por su carne o a un visón por su piel, contravenimos gravemente sus intereses más fundamentales.

Sin embargo, todos estos daños podrían evitarse. Por supuesto, es posible abstenerse de llevar cuero, de asistir a corridas de toros y rodeos, o de mostrarles a los niños y niñas leones encerrados en zoológicos. La mayoría de nosotros ya podemos prescindir de los alimentos de origen animal sin que eso afecte nuestra salud: de hecho, el futuro desarrollo de una economía vegana lo hará aún más fácil. Desde un punto de vista

político e institucional, es posible dejar de ver a los animales como meros recursos a nuestra disposición.

El hecho de que estos individuos no sean miembros de la especie *Homo sapiens* es moralmente irrelevante: aunque parece natural pensar que los intereses de los animales son menos importantes que los intereses comparables de los seres humanos, esta intuición especista no resiste a un examen minucioso. En igualdad de condiciones, la simple pertenencia a un grupo biológico (delimitado por la especie, el color de la piel o el sexo) no puede justificar una consideración o un trato desigual.

Hay diferencias entre los seres humanos y los otros animales, al igual que las hay entre los individuos de una misma especie. Es cierto que algunas capacidades cognitivas sofisticadas dan lugar a intereses particulares, que a su vez pueden justificar un tratamiento particular. Pero la capacidad de un individuo para componer sinfonías, para realizar cálculos matemáticos avanzados o para proyectarse en un futuro lejano, por muy admirable que sea, no afecta la consideración debida a su interés por sentir placer y no sufrir. Los intereses de los más inteligentes entre nosotros no son más importantes que los intereses equivalentes de los menos inteligentes. Decir lo contrario equivaldría a clasificar a los individuos según facultades que no tienen relevancia moral. Una tal actitud capacitista sería moralmente indefendible.

Por lo tanto, es difícil escapar a la conclusión de que, dado que perjudica a los animales innecesariamente, la explotación animal es gravemente injusta. Por ello, es fundamental trabajar por su desaparición, especialmente mediante el cierre de los mataderos, la prohibición de la pesca y el desarrollo de la agricultura vegetal. No nos estamos haciendo ilusiones; este proyecto no se conseguirá a corto plazo. En particular, requerirá renunciar a arraigados hábitos especistas y transformar fundamentalmente numerosas instituciones. Sin embargo, el fin de la explotación animal nos parece ser el único horizonte colectivo realista y justo para los no humanos.

[Lista de signatarios](#)

Hayvan İstismarına İlişkin Montreal Deklarasyonu

Tercüme: İbrahim Özdemir

Üsküdar Üniversitesi, Çevre Ahlakı Forumu Direktörü

ib60@dmr@gmail.com

Bizler ahlak ve siyaset felsefesi alanında çalışan araştırmacılarız. Çalışmalarımız farklı felsefî geleneklere dayanıyor ve nadiren hepimiz birbirimizle hemfikir oluyoruz. Buna rağmen, diğer hayvanlarla olan ilişkilerimizde köklü bir dönüşüme ihtiyaç olduğu konusunda hemfikiriz. Hayvanlara nesne ya da mal olarak muamele edilmesini öngören uygulamaların tamamını kınıyoruz.

Gereksiz şiddet ve zarar içerdiği ölçüde, hayvan sömürsünün haksız ve ahlakî açıdan savunulamaz olduğunu ilan ediyoruz.

Etoloji ve nörobiyolojide, memelilerin, kuşların, balıkların ve birçok omurgasız hayvanın duyarlı olduğu, yani zevk, acı ve duyguları hissedebildiği sağlam bir şekilde ortaya konmuştur. Bu hayvanlar bilinçli öznelerdir; onları çevreleyen dünyaya dair kendi bakış açıları vardır. Bu da onların kendi menfaatlerinin olduğu anlamına gelir: Davranışlarımız onların esenliklerini etkiler ve onlara fayda ya da zarar sağlayabilir. Bir köpeği ya da domuzu yaraladığımızda, bir tavuğu ya da somonu esaret altında tuttuğumuzda, eti için bir buzağıyı ya da derisi için bir vizonu öldürdüğümüzde, onların en temel haklarını ciddi şekilde ihlal etmiş oluruz.

Oysa tüm bu zararlar önlenabilir. Deri giymekten, boğa güreşlerine ve rodeolara katılmaktan ya da çocuklara hayvanat bahçelerinde tutsak aslanları göstermekten kaçınmak elbette mümkündür. Çoğumuz şimdiden hayvansal gıdalara ihtiyaç duymadan sağlıklı bir şekilde yaşayabiliyoruz ve gelecekte vegan ekonominin gelişmesi bunu daha

da kolaylařtıracaktır. Siyasî ve kurumsal açıdan bakıldığında, hayvanları emrimize amade basit kaynaklar olarak görmekten vazgeçmek mümkündür.

Bu bireylerin *Homo sapiens* türüne ait olmamaları ahlakî açıdan önemsizdir:

Hayvanların çıkarlarının insanların benzer çıkarlarından daha az önemli olduğunu düşünmek tabii görünse de, bu türkü sezgi dikkatli bir araştırma karşısında direnemez. Diğer her şey eşitken, sadece biyolojik bir gruba aidiyet (tür, ten rengi veya cinsiyet ile tanımlanmış olsun) eşitsiz bir değerlendirme ya da muameleyi haklı gösteremez.

İnsanlar ve diğer hayvanlar arasında farklılıklar vardır, tıpkı türler içindeki bireyler arasında farklılıklar olduğu gibi. Kuşkusuz, bazı karmaşık zihinsel yetiler belirli ilgi alanlarına yol açmakta ve bu da belirli muameleleri haklı çıkarabilmektedir. Ancak bir bireyin senfoni besteleme, ileri matematiksel hesaplamalar yapma ya da kendini uzak bir gelecekte tasarlama yetileri, ne kadar takdire şayan olursa olsun, onun zevk alma ve acı çekmeme menfaatlerinin dikkate alınması gereğini etkilemez. Aramızda daha zeki olanlarımızın menfaati, daha az zeki olanlarımızın eşdeğer menfaatlerinden daha önemli değildir. Aksini söylemek, bireyleri ahlakî açıdan hiçbir geçerliliği olmayan yetilere göre sıralamak anlamına gelecektir. Gücü esas alan böylesi bir tutum ahlakî açıdan savunulamaz.

Dolayısıyla şu sonuca varmamak oldukça zordur: Hayvanlara gereksiz yere zarar verdiği için, hayvan istismarı temel olarak adaletsizdir. Bu nedenle, özellikle mezbahaların kapatılmasını, balıkçılığın yasaklanmasını ve bitki temelli gıda sistemlerinin geliştirilmesini hedefleyerek, hayvan istismarının ortadan kalkması için çalışmak elzemdir. Yanılsama içinde değiliz ; böyle bir projenin kısa vadede gerçekleştirilemeyeceğinin farkındayız. Çünkü bu proje, özellikle yerleşik türkü alışkanlıkların terk edilmesini ve çok sayıda kurumun temelden dönüştürülmesini gerektirmektedir.. Bununla birlikte, hayvan istismarının sona ermesinin, insan olmayanlar için hem gerçekçi hem de adil olan tek ortak ufuk olduğuna inanıyoruz.

[İmzacıların listesi](#)

=====

Déclaration de Montréal sur l'exploitation animale

Nous sommes des chercheurs et des chercheuses en philosophie morale et politique. Nos travaux s'inscrivent dans des traditions philosophiques diverses et nous sommes rarement tous du même avis. Nous nous accordons toutefois quant à la nécessité de transformer en profondeur nos relations avec les autres animaux. Nous condamnons l'ensemble des pratiques qui supposent de traiter les animaux comme des choses ou des marchandises.

Dans la mesure où elle implique des violences et des dommages non nécessaires, nous déclarons que l'exploitation animale est injuste et moralement indéfendable.

En éthologie et en neurobiologie, il est bien établi que les mammifères, les oiseaux, les poissons et de nombreux invertébrés sont sentients, c'est-à-dire capables de ressentir du plaisir, de la douleur et des émotions. Ces animaux sont des sujets conscients ; ils ont leur propre point de vue sur le monde qui les entoure. Il s'ensuit qu'ils ont des intérêts : nos comportements affectent leur bien-être et sont susceptibles de leur faire du bien ou du mal. Lorsque nous blessons un chien ou un cochon, lorsque nous maintenons en captivité un poulet ou un saumon, lorsque nous tuons un veau pour sa chair ou un vison pour sa peau, nous contrevenons gravement à ses intérêts les plus fondamentaux.

Pourtant, tous ces dommages pourraient être évités. Il est évidemment possible de s'abstenir de porter du cuir, d'assister à des corridas et des rodéos, ou de montrer aux enfants des lions enfermés dans des parcs zoologiques. La plupart d'entre nous pouvons d'ores et déjà nous passer d'aliments d'origine animale tout en restant en bonne santé et le développement futur d'une économie végane rendra cela plus facile encore. D'un point de vue politique et institutionnel, il est possible de cesser de voir les animaux comme de simples ressources à notre disposition.

Le fait que ces individus ne soient pas membres de l'espèce *Homo sapiens* n'y change rien : s'il semble naturel de penser que les intérêts des animaux comptent moins que les intérêts comparables des êtres humains, cette intuition spéciste ne résiste pas à un examen attentif. Toute chose égale par ailleurs, l'appartenance à un groupe biologique (qu'il soit délimité par l'espèce, la couleur de peau ou le sexe) ne peut justifier des inégalités de considération ou de traitement.

Il existe des différences entre les êtres humains et les autres animaux, tout comme il en existe entre les individus au sein des espèces. Certaines capacités cognitives sophistiquées donnent certes lieu à des intérêts particuliers, qui peuvent à leur tour justifier des traitements particuliers. Mais les capacités d'un individu à composer des symphonies, à faire des calculs mathématiques avancés ou à se projeter dans un avenir lointain, aussi admirables soient-elles, n'affectent pas la considération due à son intérêt à ressentir du plaisir et à ne pas souffrir. Les intérêts des plus intelligents parmi nous n'importent pas davantage que les intérêts équivalents de ceux qui le sont moins. Soutenir l'inverse reviendrait à hiérarchiser les individus en fonction d'une faculté n'ayant aucune pertinence morale. Une telle attitude capacitiste serait moralement indéfendable.

Il est en somme difficile d'échapper à cette conclusion : parce que l'exploitation animale nuit aux animaux sans nécessité, elle est foncièrement injuste. Il est donc essentiel d'œuvrer à sa disparition, en visant notamment la fermeture des abattoirs, l'interdiction de la pêche et le développement d'une agriculture végétale. Nous ne nous faisons pas d'illusions ; un tel projet ne sera pas réalisé à court terme. Il requiert en particulier de renoncer à des habitudes spécistes bien ancrées et de transformer en profondeur certaines de nos institutions. La fin de l'exploitation animale nous apparaît toutefois comme l'unique horizon collectif à la fois réaliste et juste pour les non-humains.

[Liste des signataires](#)

=====

Deklaration von Montreal über die Ausbeutung von Tieren

Wir sind Forscherinnen und Forscher im Bereich der Moralphilosophie und der politischen Philosophie. Unsere Arbeit ist in unterschiedlichen philosophischen Traditionen verwurzelt und wir sind selten alle der gleichen Meinung. Wir sind uns jedoch darin einig, dass wir unsere Beziehungen zu anderen Tieren grundlegend verändern müssen. Wir verurteilen Praktiken, bei denen Tiere als Objekte oder Waren behandelt werden.

Insofern sie mit unnötiger Gewalt und Schaden einhergeht, erklären wir die Ausbeutung von Tieren für ungerecht und moralisch nicht vertretbar.

In der Ethologie und Neurobiologie ist gut belegt, dass Säugetiere, Vögel, Fische und viele wirbellose Tiere empfindungsfähig sind, d. h. sie können Freude, Schmerz und Emotionen empfinden. Diese Tiere sind bewusste Subjekte; sie haben ihre eigene Sicht auf die Welt um sie herum. Daraus folgt, dass sie Interessen haben: Unser Verhalten wirkt sich auf ihr Wohlbefinden aus und kann ihnen nützen oder schaden. Wenn wir einen Hund oder ein Schwein verletzen, ein Huhn oder einen Lachs in Gefangenschaft halten, ein Kalb wegen seines Fleisches oder einen Nerz wegen seiner Haut töten, verstossen wir schwerwiegend gegen die grundlegendsten Interessen dieser Tiere.

Doch all diese Schäden könnten vermieden werden. Natürlich ist es möglich, auf das Tragen von Leder, den Besuch von Stierkämpfen und Rodeos oder das Zurschaustellen von Löwen in Zoos zu verzichten. Die meisten von uns kommen schon jetzt gut ohne tierische Lebensmittel aus und bleiben dabei gesund. Die künftige Entwicklung einer veganen Wirtschaft wird dies noch einfacher machen. Aus politischer und institutioneller Sicht ist es möglich, Tiere nicht mehr als blosse Ressourcen zu betrachten, die zu unserer freien Verfügung stehen.

Die Tatsache, dass diese Individuen keine Mitglieder der Spezies *Homo sapiens* sind, ändert daran nichts: Auch wenn es natürlich erscheint, dass die Interessen von Tieren

weniger zählen als die vergleichbaren Interessen von Menschen, hält diese spezieisistische Intuition einer genauen Prüfung nicht stand. Bei sonst gleichen Bedingungen kann die bloße Zugehörigkeit zu einer biologischen Gruppe (unabhängig davon, ob sie durch die Art, die Hautfarbe oder das Geschlecht definiert wird) keine ungleiche Berücksichtigung oder Behandlung rechtfertigen.

Es gibt Unterschiede zwischen Menschen und anderen Tieren, genauso wie es Unterschiede zwischen Individuen innerhalb der Arten gibt. Bestimmte hoch entwickelte kognitive Fähigkeiten führen zwar zu besonderen Interessen, die wiederum eine besondere Behandlung rechtfertigen können. Aber die Fähigkeiten eines Menschen, Symphonien zu komponieren, fortgeschrittene mathematische Berechnungen anzustellen oder sich in eine ferne Zukunft zu versetzen, wie bewundernswert sie auch sein mögen, ändern nichts an der Berücksichtigung seines Interesses, Freude zu empfinden und nicht zu leiden. Die Interessen der Intelligenten unter uns zählen nicht mehr als die entsprechenden Interessen der weniger Intelligenten. Etwas anderes zu behaupten, würde bedeuten, die Menschen nach Fähigkeiten zu bewerten, die keine moralische Relevanz haben. Eine solche ableistische Haltung wäre moralisch nicht zu rechtfertigen.

Es ist daher schwierig, sich dieser Schlussfolgerung zu entziehen: Die Ausbeutung von Tieren ist von Grund auf ungerecht, weil sie den Tieren unnötig schadet. Dementsprechend ist es unerlässlich, auf ihre Abschaffung hinzuwirken, insbesondere durch die Schließung von Schlachthöfen, das Verbot des Fischfangs und die Entwicklung einer pflanzlichen Landwirtschaft. Wir machen uns nichts vor; kurzfristig wird ein solches Projekt nicht zu verwirklichen sein. Es erfordert insbesondere die Abkehr von tief verwurzelten spezieisistischen Gewohnheiten und eine grundlegende Umgestaltung zahlreicher Institutionen. Wir glauben jedoch, dass das Ende der Ausbeutung von Tieren der einzige gemeinsame Horizont ist, der sowohl realistisch als auch gerecht für Nichtmenschen ist.

[Liste der Unterzeichnenden](#)

=====

Declaração de Montreal sobre a Exploração Animal

[Translated with DeepL](#) - Revisado por Taylison Santos

Somos pesquisadores de filosofia moral e política. Nosso trabalho está enraizado em diversas tradições filosóficas e raramente temos uma só vertente de pensamento. Entretanto, concordamos com a necessidade de uma transformação fundamental de nossa relação com outros animais. Condenamos todas as práticas que envolvem tratar os animais como coisas, objetos ou mercadorias.

Na medida em que envolve violência e danos desnecessários, declaramos que a exploração animal é injusta e moralmente inaceitável.

Em etologia e neurobiologia, está bem estabelecido que mamíferos, aves, peixes e muitos invertebrados são sencientes, ou seja, capazes de sentir prazer, dor e emoções. Estes animais são sujeitos conscientes; eles têm sua própria visão do mundo ao seu redor. Além de que, eles têm interesses: nossos comportamentos afetam seu bem-estar e são suscetíveis de fazer-lhes bem ou mal. Quando prejudicamos um cão ou um porco, quando mantemos uma galinha ou um salmão em cativeiro, quando matamos um bezerro por sua carne ou uma marta (furões) por sua pele, estamos violando seriamente seus interesses mais básicos.

No entanto, todos esses danos poderiam ser evitados. É claro que é possível não usar couro, assistir a touradas e rodeios, ou mostrar para as crianças os leões trancadas em zoológicos. A maioria de nós já podemos abdicar dos alimentos de origem animal e ainda ser saudável, e o desenvolvimento futuro de uma economia vegetariana tornará isto ainda mais fácil. De um ponto de vista político e institucional, é possível deixar de ver os animais como meros recursos à nossa disposição.

O fato de estes indivíduos não serem membros da espécie *Homo sapiens* não muda isso - embora pareça natural pensar que os interesses dos animais são menos importantes do que os interesses comparáveis dos seres humanos, esta intuição especista não resiste a um exame minucioso. Sendo todas as outras coisas iguais, a filiação a um grupo biológico (seja delimitada por espécie, cor da pele ou sexo) não pode justificar desigualdades de consideração ou tratamento.

Há diferenças entre humanos e outros animais, assim como há diferenças entre indivíduos dentro das espécies. Certamente algumas habilidades cognitivas sofisticadas dão origem a interesses especiais, o que, por sua vez, pode justificar um tratamento especial. Mas a capacidade de um indivíduo de compor sinfonias, de fazer matemática avançada ou de projetar-se num futuro distante, por mais admirável que seja, não afeta a consideração devido ao seu interesse em experimentar o prazer e a liberdade da dor. Os interesses dos mais inteligentes entre nós não importam mais do que os interesses equivalentes dos menos inteligentes. Argumentar o contrário seria classificar os indivíduos de acordo com uma faculdade que não têm relevância moral. Tal atitude capacitiva seria moralmente indefensável.

Em suma, é difícil escapar da conclusão de que, como a exploração animal prejudica os animais desnecessariamente, ela é gravemente injusta. É, portanto, essencial trabalhar para seu desaparecimento, em particular fechando matadouros, proibindo a pesca e desenvolvendo a agricultura de produtos à base de vegetais. Não temos ilusões de que isto será conseguido a curto prazo. Em particular, exige o abandono de hábitos culturais profundamente enraizados e uma grande transformação de algumas de nossas instituições. Entretanto, o fim da exploração animal nos parece ser o único horizonte coletivo que é ao mesmo tempo realista e justo para os não-humanos.

[Lista de signatários](#)

=====

Διακήρυξη του Μόντρεαλ για την εκμετάλλευση των ζώων

Είμαστε ερευνητές στους τομείς της ηθικής και πολιτικής φιλοσοφίας. Το έργο μας έχει τις ρίζες του σε διαφορετικές φιλοσοφικές παραδόσεις και σπάνια συμφωνούμε μεταξύ μας. Συμφωνούμε, ωστόσο, στην ανάγκη για έναν βαθύ μετασχηματισμό των σχέσεών μας με άλλα ζώα. Καταδικάζουμε τις πρακτικές που συνεπάγονται τη μεταχείριση των ζώων ως αντικείμενα ή εμπορεύματα.

Στο βαθμό που συνεπάγεται περιττή βία και κακοποίηση, δηλώνουμε ότι η εκμετάλλευση των ζώων είναι άδικη και ηθικά αδικαιολόγητη.

Στην ηθολογία και τη νευροβιολογία, είναι καλά τεκμηριωμένο ότι τα θηλαστικά, τα πτηνά, τα ψάρια και πολλά ασπόνδυλα είναι ευαίσθητα - δηλαδή, ικανά να αισθάνονται ευχαρίστηση, πόνο και συναισθήματα. Τα ζώα αυτά είναι συνειδητά υποκείμενα - έχουν τη δική τους οπτική γωνία για τον κόσμο γύρω τους. Επομένως έχουν δικαιώματα: η συμπεριφορά μας επηρεάζει την ευημερία τους και μπορεί να τα ωφελήσει ή να τα βλάψει. Όταν τραυματίζουμε έναν σκύλο ή ένα γουρούνι, όταν κρατάμε ένα κοτόπουλο ή έναν σολομό σε αιχμαλωσία, όταν σκοτώνουμε ένα μοσχάρι για το κρέας του ή ένα βιζόν για το δέρμα του, παραβιάζουμε σοβαρά τα πιο θεμελιώδη δικαιώματά τους.

Ωστόσο, όλα αυτά θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Είναι προφανώς δυνατό να αποφύγουμε να φοράμε δέρμα, να μην παρακολουθούμε ταυρομαχίες ή να μην δείχνουμε στα παιδιά λιοντάρια σε αιχμαλωσία στους ζωολογικούς κήπους. Οι περισσότεροι από εμάς μπορούμε ήδη να απέχουμε από τις ζωικές τροφές και να είμαστε υγιείς, και η μελλοντική ανάπτυξη μιας vegan οικονομίας θα κάνει τα πράγματα ακόμα πιο εύκολα. Από πολιτική και θεσμική άποψη, είναι δυνατόν να σταματήσουμε να βλέπουμε τα ζώα αποκλειστικά ως πόρους στη διάθεσή μας.

Το επιχείρημα ότι τα όντα αυτά δεν ανήκουν στο είδος *Homo sapiens* δεν στέκει ηθικά: ενώ μπορεί να φαίνεται αυτονόητο να πιστεύουμε ότι τα δικαιώματα των ζώων μετράνε λιγότερο από τα αντίστοιχα ανθρώπινα δικαιώματα, αυτός ο σπισισμός (speciesism) επιδέχεται αμφισβήτησης. Εφόσον όλα τα υπόλοιπα είναι ίσα, η κατάταξη σε μια βιολογική ομάδα (είτε αυτή προσδιορίζεται με βάση το είδος, το χρώμα του δέρματος ή το φύλο) δεν μπορεί να δικαιολογήσει άνιση μεταχείριση.

Υπάρχουν διαφορές μεταξύ των ανθρώπων και των άλλων ζώων, όπως ακριβώς υπάρχουν διαφορές μεταξύ των ατόμων του ίδιου είδους. Ομολογουμένως, ορισμένες εξεζητημένες γνωστικές ικανότητες προκαλούν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, το οποίο με τη σειρά του μπορεί να δικαιολογήσει ιδιαίτερη μεταχείριση. Αλλά η ικανότητα ενός υποκειμένου να συνθέτει συμφωνίες, να κάνει προηγμένους μαθηματικούς υπολογισμούς ή να προβάλλει τον εαυτό του στο μακρινό μέλλον, όσο αξιοθαύμαστη και αν είναι, δεν σχετίζεται με την αξία του που οφείλεται στην ικανότητά του να αισθάνεται ευχαρίστηση και να μην υποφέρει. Τα συμφέροντα των πιο ευφυών ανάμεσά μας δεν έχουν μεγαλύτερη σημασία από τα αντίστοιχα συμφέροντα των λιγότερο ευφυών. Το αντίθετο θα ισοδυναμούσε με κατάταξη των ατόμων με βάση ικανότητες που δεν έχουν καμία ηθική υπόσταση. Μια τέτοια διάκριση ικανοτήτων θα ήταν ηθικά αδικαιολόγητη.

Επομένως, είναι δύσκολο να αποφύγουμε αυτό το συμπέρασμα: επειδή βλάπτει άσκοπα τα ζώα, η εκμετάλλευση των ζώων είναι θεμελιωδώς άδικη. Επομένως, είναι απαραίτητο να εργαστούμε για τον αφανισμό της, στοχεύοντας κυρίως στο κλείσιμο των σφαγείων, στην απαγόρευση της αλιείας και στην ανάπτυξη συστημάτων διατροφής με βάση τα φυτά. Δεν έχουμε αυταπάτες- ένα τέτοιο σχέδιο δεν θα επιτευχθεί βραχυπρόθεσμα. Ειδικότερα, απαιτεί την αποκήρυξη των παγιωμένων συνηθειών του σπισισμού και τη ριζική μεταμόρφωση πολλών θεσμών. Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι το τέλος της εκμετάλλευσης των ζώων είναι ο μόνος κοινός ορίζοντας που είναι ρεαλιστικός και δίκαιος για όλα τα μη ανθρώπινα όντα.

[Κατάλογος υπογραφόντων](#)

=====

إعلان مونتريال بشأن استغلال الحيوانات

نحن باحثون وباحثات في الفلسفة الأخلاقية والسياسية. تندرج أعمالنا ضمن تقاليد فلسفية مختلفة ونادرًا ما نكون على رأي واحد. ومع ذلك، فإننا نتفق على ضرورة تغيير عميق في علاقاتنا مع الحيوانات الأخرى. ندين جميع الممارسات التي تنطوي على معاملة الحيوانات كأشياء أو سلع باعتبارها مصاحبة لعنف و أذى لا داع لهما، فإننا نعلن أن استغلال الحيوانات أمر غير عادل ولا يمكن الدفاع عنه أخلاقياً

في علم سلوك الأنواع الحيوانية في محيطها الطبيعي والبيولوجيا العصبية، من الثابت أن الثدييات والطيور والاسماك والعديد من اللافقاريات قادرة على الشعور بالمتعة والألم والعواطف

هذه الحيوانات هي ذوات واعية. لديها وجهة نظرها الخاصة حول العالم من حولها. يترتب على ذلك أن لديها اهتمامات: سلوكنا يؤثر على حياتها الطبيعية ومن المرجح أن يكون مفيداً لها أو مضراً. عندما نجرح كلباً أو خنزيراً، عندما نحفظ بالدجاجة أو سمكة السلمون في الأسر، عندما نقتل العجل من أجل لحمه أو المنك من أجل جلده، فإننا ننتهك بشكل خطير أهم اهتماماته الأساسية

ومع ذلك يمكن تجنب كل هذه الأضرار. من البديهي أنه من الممكن الامتناع عن ارتداء الجلود، أو حضور مصارعة الثيران ومسابقات رعاة البقر على الخيول، أو استعراض أسود محبوسة للأطفال في حدائق الحيوانات. يمكن معظمنا الاستغناء عن الأطعمة الحيوانية والبقاء بصحة جيدة، وسيؤدي التطور المستقبلي للاقتصاد النباتي إلى تسهيل ذلك. من وجهة نظر سياسية مؤسسية، من الممكن التوقف عن النظر إلى الحيوانات على أنها مجرد موارد تحت تصرفنا

إن كون هؤلاء الأفراد ليسوا أعضاء في نوع الإنسان العاقل لا يغير من الأمر شيئاً: إذا كان من الطبيعي الاعتقاد بأن اهتمامات الحيوانات أقل أهمية من اهتمامات البشر، فإن هذا الحدس المبني على التمييز على أساس النوع لا يصمد أمام الفحص الدقيق

عند تساوي جميع الأشياء الأخرى، فإن الانتماء إلى مجموعة بيولوجية (سواء تم تحديدها حسب النوع أو لون الجلد أو الجنس) لا يمكن أن يبرر اللامساواة في الاعتبار أو المعاملة

هناك اختلافات بين البشر والحيوانات الأخرى، تماماً كما هو الحال بين الأفراد داخل الأنواع. من المؤكد أن بعض القدرات المعرفية المتطورة تؤدي إلى ظهور اهتمامات معينة، والتي بدورها يمكن أن تبرر معالجات معينة

لكن قدرات الفرد على تأليف السمفونيات أو إجراء حسابات رياضية متقدمة أو تمثّل نفسه في المستقبل البعيد، مهما كانت رائعة، لا تؤثر على الاعتبار الصادر من اهتمامه بالشعور بالسعادة وعدم المعاناة

إن اهتمامات الأشخاص الأكثر ذكاءً بيننا ليست أكثر أهمية من اهتمامات من هم أقل من ذكاء. القول بخلاف ذلك هو ترتيب للأفراد وفقاً لقدرة ليس لها أية أهمية أخلاقية. مثل هذا الموقف المبني على القدراتية لا يمكن الدفاع عنه أخلاقياً

باختصار، من الصعب الإفلات من الاستنتاج التالي: بما أن استغلال الحيوانات يضر بالحيوانات دون داع، فهو في الأساس غير عادل. لذلك من الضروري العمل على زواله من خلال استهداف إغلاق المسالخ وحظر الصيد وتطوير الزراعة القائمة على النباتات

ليس لدينا أوهم. مثل هذا المشروع لن يتحقق على المدى القصير إذ يتطلب الأمر التخلي عن عادات التمييز على أساس النوع الراسخة في أذهاننا وإجراء تغييرات عميقة في بعض مؤسساتنا. يبدو لنا أن نهاية استغلال الحيوانات هي الأفق الجماعي الوحيد الواقعي والعادل بالنسبة لغير البشر

[قائمة الموقعين](#)